

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **U. A.**, zastoupené Mgr. Jaroslavem Čapkem, advokátem se sídlem Komenského 241/35, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2015, čj. OAM-635/ZA-ZA02-HA08-2015, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2016, čj. 2 Az 33/2015 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Jaroslavu Čapkovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši **4114 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále také „napadené rozhodnutí“) podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) rozhodl, že žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná a že se řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.

II.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji výše uvedeným rozsudkem zamítl. Městský soud uzavřel, že v nynější věci se jedná o v pořadí šestou žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany, kterou však odůvodňuje týmiž důvody (legalizace pobytu v České republice; obava z návratu do země původu s ohledem na svého syna, který je tmavé pleti; výhrůžky členů rodiny), jako v předchozích žádostech; nyní tvrzené skutečnosti tedy nejsou nové a nejedná se ani o skutečnosti, které nebyly v předchozím řízení zkoumány. Městský soud poukázal i na nezměněnou politickou a bezpečnostní situaci v zemi původu a doplnil, že pobytovou situaci mohla žalobkyně řešit jinou zákonnou cestou, nikoli opakovanými žádostmi o udělení mezinárodní ochrany.

III.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti rozsudku městského soudu kasační stížností opírající se o kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Navrhla zrušit napadený rozsudek a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] V kasační stížnosti namítala, že městský soud nesprávně posoudil informace o postavení dětí smíšené rasy v Mongolsku, jimiž je třeba se zabývat podrobněji, zejména jednali o dítě negroidní rasy. Městskému soudu vytýkala také nesprávné hodnocení provedených důkazů a nesprávná zjištění, která z nich učinil. Měla za to, že městský soud nezohlednil ani skutečnost, že se bojí návratu do Mongolska, neboť jí bylo vyhrožováno členy její vlastní rodiny. V Mongolsku drží rodina pevně při sobě a zavrhně-li některého člena, stává se z něj v podstatě bezdomovec odkázaný na okraj společnosti. Na její případ je třeba nahlížet komplexně a ve všech detailech. Stěžovatelka v kasační stížnosti dále uvedla, že její nezletilý syn již získal v České republice povolení k přechodnému pobytu a v nejbližší době mu bude udělen trvalý pobyt. I proto nelze bez řádných důvodů rodinu rozdělit, zvláště, je-li na ní její syn plně závislý. Podle stěžovatelce dostupných informací získal trvalý pobyt na území České republiky též otec jejího nezletilého syna (P. O. M.).

IV.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na napadené rozhodnutí i rozsudek městského soudu a shrnul, že stěžovatelka v nynější šesté žádosti o udělení mezinárodní ochrany uplatňovala stejné důvody jako v jedné z předchozích žádostí; neuvedla takové skutečnosti, které by odporovaly použití § 25 písm. i) ve spojení s § 10a písm. e) zákona o azylu. Žalovaný zdůraznil, že azylové řízení neslouží k úpravě rodinných či obdobných vazeb a poukázal i na to, že Česká republika, stejně jako jiné země Evropské unie, považuje Mongolsko za bezpečnou zemi původu. Návratu stěžovatelky (a popřípadě i jejího syna) do země původu tedy nic nebrání. Z uvedených důvodů navrhl kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout.

V.

[6] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Výkladem institutu přijatelnosti (jako neurčitého právního pojmu) a demonstrativním výčtem jeho typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval například v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39. Na tam uvedené závěry kasační soud nyní pro stručnost odkazuje.

[7] Podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatelky ve smyslu těchto judikatorních závěrů Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci nedovodil. Ve stěžovatelčině zájmu bylo, aby v kasační stížnosti uvedla konkrétní důvody, na základě nichž bylo možno na podstatný přesah vlastních zájmů usoudit. Stěžovatelka však v kasační stížnosti žádné takové skutečnosti neuvedla, a nejsou zjevné ani z obsahu soudního spisu.

[8] Stěžejní argumentace stěžovatelky v kasační stížnosti směřovala k vyjádření nesouhlasu se závěry žalovaného i městského soudu, především pokud jde o obavu z návratu do země původu vzhledem k výhrůžkám členů její rodiny a s ohledem na osobu nezletilého syna, který je po otci tmavé pleti.

[9] Stěžovatelka však v kasační stížnosti pouze zopakovala námitky, které uplatnila již v žalobě. Neuvedl nic, co by svědčilo o tom, že její výtky mohou mít „širší dopad“ i

mimo sféru jejího postavení či mimo jejího vlastní zájmy, jak vyplývá z § 104a s. ř. s., a jak Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v odkazovaném usnesení čj. 1 Azs 13/2006 - 39. Fakticky se stěžovatelka v kasační stížnosti domáhala opětovného přezkumu závěrů městského soudu obsažených v napadeném rozsudku, avšak pouze v rámci svých vlastních zájmů. Namítané kasační důvody nesměřovaly k právním otázkám dosud neřešeným vůbec či řešeným v judikatuře rozdílně, nevyplynula z nich ani potřeba tzv. judikaturního odklonu od výkladu přijímaného ve věcech týkajících se opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany. Stěžovatelka taktéž nenamítala, že městský soud nerespektoval ustálenou judikaturu a že by jeho rozhodnutí mohlo mít dopad do jejího hmotněprávního postavení.

[10] Nejvyšší správní soud ověřil, že městský soud se v napadeném rozsudku jednotlivě vyjádřil ke všem žalobním bodům, žádný z nich neopomněl a věcně, srozumitelně a přesvědčivě vypořádal veškeré žalobní námitky. Poukázal přitom na výsledky správního řízení a v něm shromážděné informace a důkazy a podřadil je pod jednotlivé hmotněprávní normy dopadající na posuzovaný případ.

[11] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci není dán žádný z důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Nyní souzená věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně a kasační soud neshledal ani důvod pro přistoupení k judikaturnímu odklonu ani zásadní pochybení městského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva.

VI.

[12] S ohledem na skutečnost, že důvody kasační stížnosti neobsahovaly ničeho nad rámec předchozího právního posouzení učiněného městským soudem, nemohl Nejvyšší správní soud dospět k jinému závěru, než že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Kasační stížnost proto podle § 104a s. ř. s. odmítl jako nepřijatelnou.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3, větou první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[14] Usnesením městského soudu ze dne 29. 9. 2015, čj. 2 Az 33/2015 - 18 byl stěžovatelce ustanoven zástupce z řad advokátů Mgr. Jaroslav Čapek. Zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci náleží odměna za jeden úkon právní služby ve výši 3100 Kč (sepis kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč, celkem tedy částka 3400 Kč, podle § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Ustanovený zástupce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. jeho odměna a náhrada hotových výdajů zvyšuje o částku této daně ve výši 714 Kč. Náklady řízení tedy celkem činí 4114 Kč a uvedená částka bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. února 2017

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu